

[Jimmy Stahr]

Jeg er bare ligesom finansministeren lidt nervøs for, at vi får for mange råd eller/og udvalg. Registertilsynet var tiltrængt og kunne til en vis grad betragtes isoleret. Jeg har i princippet heller ikke noget imod et EDB-vurderingsråd, men jeg har noget imod, at vi opretter det ene råd efter det andet og så, når deres arbejdsområder overlapper hinanden, på et tidspunkt må til at lave nye koordineringsråd og overråd. Det bliver uigenemskueligt, og i sin yderste konsekvens kan det også komme til at udgøre en fare for demokratiet.

Jeg tror, vi har tid til at vente på teknologivurderingsudvalgets betænkning og undersøge, om der ikke er mulighed for en koordinering.

Det tjener retsforbundet til ære, at man holder gryden i kog. Derved tvinges vi, ikke mindst i retsudvalget, til hele tiden at være opmærksomme. Jeg har noteret mig finansministerens ord om, at han, hvis udvalgets arbejde eller den politiske stillingtagen skulle blive forsinket, vil overveje igangsættelsen af teknologivurderingen på EDB-området.

Bjørn Elmquist (V):

Ja, det er jo tredje gang, vi ser dette lovforslag i folketinget. Da det var til forhandling i marts 1979, var der en forholdsvis bred debat derom, og jeg skal i vidt omfang henholde mig til det, som også mit partis ordfører fremsatte ved den lejlighed. Dog benytter jeg dagen i dag til at understrege, at venstre, som vi også sagde dengang, værdsætter hensigten med forslaget. Det må ikke være den teknologiske udvikling, der kører af sted med os, men os, der styrer teknikken.

Det er vor opfattelse, at der er mange meget væsentlige interesser på spil på dette område. På den ene side er der risikoen for, at det enkelte individ kommer i klemme. Det kan både gælde registreringsrisikoen, og det kan gælde risikoen for, at mennesker kastes ud i arbejdsløshed, hvis EDB-teknikken anvendes på en misforstået eller forkert eller forhastet måde. Netop fordi der er så meget på spil på den ene side og der på den anden side også kan være gavnlige samfundsvirkninger og gavnlige virkninger også for den enkelte ved at anvende teknikken rigtigt, må vi nøje overveje, hvad der foregår på det felt, så vores indstilling til det er altså positiv.

Om det så er rigtigt at oprette et nyt organ på EDB-området, specielt når vi har forskellige kontrol-, samarbejds-, samarbejdnings- og samkøringsorganer, kan man jo overveje nærmere, som vi også kom i gang med det sidste år i retsudvalget.

Jeg vil også jævnføre til den internationale udvikling på området, bl. a. den nordiske, som vi hørte ministeren omtale før, men jeg har også set en pressemeddelelse af 26. februar fra det stående udvalg for beskæftigelse i EF, ifølge hvilken en repræsentant for den danske regering har tilsluttet sig nogle opfordringer til EF-Kommissionen om at prøve at fremkomme med forslag om et nærmere EF-samarbejde på dette område. Jeg ved fra mit medlemskab af den juridiske kommission under Europarådets parlamentariske forsamling, at der også dér foregår en lang række internationale overvejelser om, hvordan man kan koordinere disse ting, og under det udvalgsarbejde, der nu skal i gang, håber jeg meget at vi kan få en nærmere ajourføring på dette område, måske bl. a. ved ministerens og regeringens hjælp, så de danske overvejelser ikke bare bliver nationale eller internordiske, men også tilpasses en endnu bredere sammenhæng.

Som ministeren var inde på, mener vi også fra venstres side, at skal vi i gang med et vurderingsråd, er det måske nok så rigtigt, at det er et bredt anlagt teknologisk vurderingsråd, der bliver tale om, at det ikke bare er EDB-området, vi kaster os over.

I denne sammenhæng er det måske nok så godt at gøre sig nogle overvejelser om, hvad sådan et organ vil betyde for erhvervslivets bedømmelse af udviklingen. Det er udmærket, at vi her i folketinget og i regeringen kan få et organ, som kan rådgive os og hjælpe os, men vi skulle da også gerne sikre os, at der i erhvervslivet er interesse og forståelse for at anvende resultaterne og vurderingerne fra sådan et organ.

Til sidst et lille hjertesuk. Jeg kan godt forstå, at det har været svært for retsforbundet at fremsætte dette forslag, før man havde udtalelsen fra Nordisk Råd, der forelå den 10. december 1979, men lovforslaget er fremsat den 28. februar 1980, altså senere på året end det lovforslag, man fremsatte sidste år, og man kunne da se, at man ikke nåede til vejs ende sidste år. Det var måske ikke kun et spørgsmål om at vente på Nordisk Råds